

om Samfundets Lykke bestaar i denne rasløse Forandring i Lovgivningen. Jeg ser f. Ex ikke, at der er nogen særdeles stor Ulykke i, at den gamle Straffelov endnu gjælder i Vestindien, da jo, som det ærede Medlem rigtig bemærkede, de altfor strenge Straffe altid kunne formildes ad Benaadningsveien, hvorimod man jo ikke kan stærpe de altfor milde Straffe efter en for mild Straffelov. Navnlig paa St. Croix er der jo i de senere Aar vedtaget forskjellige betydelige Reformers gennem nye Anordninger, og jeg antager, at ogsaa det ærede Medlem, som jo har fulgt Forholdene derude, er vel vidende derom. Det, jeg egentlig særlig kunde ønske at berigtige med Hensyn til, hvad det ærede Medlem fremførte, det var angaaende Bureauaanene. Denne Institution eksisterer endnu, men det er mange Aar siden, at der er hdet saadanne Aaen af Kolonialkassen. Det er ganske ophørt for mange Aar siden — saa vidt jeg erindrer lige siden Oprøret — men i hvert Fald ligger det mange Aar tilbage, at der er hdet saadanne Aaen. Og hvad de omtalte Sportler angaar, saa kan jeg berolige det ærede Medlem med, at de nu indgaa i Kolonialkassen. — Det ærede Medlem har rigtignok ganske Ret i, at det vanskeliggjør Selvstyre i en Landsdel, naar denne Landsdels Befolkning gennemgaaende ikke er Moderlandets, altsaa i vore Kolonier Danste; men det forekommer mig, at der dog maa skjelnes mellem virkelige Udlændinge og Ikke-Danste efter Nationalitet. Efter det ærede Medlems Fremstilling maatte man næsten tro, at det var en indvandret Befolkning af Udlændinge, der udgjorde Flertallet derude, men det er langt fra at være Tilfældet. Flertallet af Befolkningen er født i Kolonierne, men ganske vist ikke af danste Forældre, og har altsaa for saa vidt ikke danst Nationalitet. Danst Indfødsret have de Fleste, men som det ærede Medlem bemærkede, saa er danst Indfødsret ikke der Betingelse for at kunne deltage i Lovgivningsvirksomheden; det kan ogsaa den, der ikke har danst Indfødsret. Det vilde vistnok føre meget vidt, dersom vi nu her ved Iste Behandling skulde komme dybere ind paa Undersøgelsen om, hvorvidt det koloniale Selvstyre overhovedet var at anbefale. Jeg har troet, at det var rigtigt, at jeg indskrænkede mig til at foreslaa saadanne Forandringer i den nu gjældende Ordning, som jeg maatte antage, at man fra alle Sider kunde enes om og anse for at være nødvendige. For saa vidt man ved nærmere Prøvelse af Sagen skulde finde Anledning til at komme dybere ind paa dette

Spørgsmaal, om ved Siden af den foreslaede Forandring i Loven af 1863 andre Forandringer ogsaa kunde være hensigtsmæssige, da skal jeg meget villigt hde min Bistand til en saadan Undersøgelse, men førend der kommer et bestemtere Udtryk frem, finder jeg ikke her Anledning til at udtale min Mening om Sagen i sin Mindelighed.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Carstensen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til det samme Udvalg, som vil blive nedsat i Anledning af det først behandlede Lovforslag.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom, gik man til Afstemning, hvorved Carstensens Forslag om Henviisning til Udvalg vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Valget af dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til midlertidig Lov om Anvendelse af de paa Søterritoriet gjældende Lovbestemmelser.

Der afgaves 48 Stemmesedler, hvoraf 9 vare blanke.

Valgte bleve: Carstensen, Martensen, Møgen, Mourier-Petersen og Breinholt, hver med 39 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøiet Ligning til Hjørring Amts Skolefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.